

setmanari d'informació general i cultural

# la veu



Any XXIV  
Número 1.131  
27 abril 2018

1'70 euros

de Benicarló



petit  
festival  
benicarló

foto: jesusmaestro.com

XXXI MOSTRA LOCAL DEL LLIBRE



1131

la veu de Benicarló  
DES DEL 18  
D'AGOST DE 1995

### El Petit Festival mola molt i la cultura també

Una iniciativa que va començar el 2015 i que enguany ha mostrat que és capaç de portar fins a Benicarló una bona selecció d'artistes. De l'esforç dels seus organitzadors no podem dir més que ànim i felicitats pel resultat.

Potser es va trobar a faltar una major aflluència de públic, que es va concentrar principalment en el concert de El Niño de la Hipoteca, grup que tenia la participació de músics locals. Un programa especial en la ràdio municipal i el concurs de cantautors amb la veu petita completaven les activitats entorn d'aquest festival. Per descomptat es podrien millorar algunes coses i des d'ací reivindicuem que l'ajuntament pose a la disposició d'aquest festival com més mitjans, millor. Fins i tot podria arribar a ser gratuït per al públic i gaudir de major promoció des de l'àrea de turisme, per exemple. El que seria una llàstima és que es polititzara aquest esdeveniment, ja que és un perill que ronda l'ambient i no serà positiu, atès que afortunadament ha sigut una iniciativa que ha tingut el suport de tots els equips de govern. Entre el públic va haver-hi, però, absències



institucionals molt patents que deixen en evidència que no es posa el 100% de l'interés des del consistori. El Petit Festival mola i segur que, amb el temps, molarà fins i tot més. Segur que entre tots podem contribuir al fet que el petit festival tinga una trajectòria ascendent. Des d'ací el nostre aplaudiment més sonor.

D'altra banda, per completar aquest cap de setmana cultural, ha tingut lloc també la Mostra Local del Llibre i succedanis. I no ho diem en to pejoratiu, ho diem pel fet que si allò important és donar suport al llibre, com a motor cultural i també econòmic, el que no s'hauria de fer és congregar al seu voltant tantes activitats alienes que acabent desdibuixant la pròpia Mostra deixant-la en segon terme. Bonsais, gegants, ong's, balls tradicionals, cercaviles, etc, han de tenir el seu espai, obviament, però tal volta en el seu moment i lloc oportú.

La qüestió no és omplir un programa d'activitats, és que l'activitat, la Mostra, ompli el programa. És la protagonista. I enguany això no ho semblava. Molt ens temem que si seguim així ja no hi haurà llibreries... de "Mostra"

## CONTACTA AMB

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com



Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

**Consell de Redacció:**  
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL  
CASTILLO, TONYO FIBLA,  
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN  
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló  
C/ Sant Francesc, 95  
Casal Municipal  
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98  
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport



COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

**Col·laboradors:** PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,  
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,  
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,  
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,  
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE  
I EL SAMARUC

**Administració, subscripcions**

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2  
12580 Benicarló Tel. 964 475698

**La Veu respecta la llibertat d'expressió.** La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.



## CARXOFA I PANISSOLA



**Carxofa:** mireu, no és pot dir més clar però sí més alt (això és exactament el que volem dir), el Petit Festival ja és una aposta consolidada que cal tenir en compte en el panorama de les veus, diguem-ne, no comercials. La nostra enhorabona a tots els que han fet possible, organitzadors i cantants, que haguem pogut gaudir de música i cançons de qualitat, de cantautor, al nostre poble. Ara tenim el repte de mantenir-lo. Enhorabona!



**Panissola:** diuen, alguns, que el groc és el color de la malastrugança. Suposem que és per això que el ministre de l'interior, mirant que tot es desenvolupés de forma ordenada, seguint els cànons establerts per la constitució, va pensar que millor era prevenir que curar i, per aquesta raó, també suposem, va vetar el groc de les samarretes a un partit de futbol, sobretot, si portaven algun missatge que pogués, segons el seu criteri, incitar a l'odi. Fa 80 anys, el roig, també va ser etiquetat, pel que representava, pels mateixos que ara ho fan amb el groc. Tornen temps passats on els del roig d'abans no semblen adonar-se'n d'aquesta retrocés... fins que els tocarà a ells i serà massa tard. Primer és comença criminalitzant els colors, després... Una panissola ens sembla poc.



# Drets lingüístics

**7<sup>é</sup>** Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

**3x4**

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

**info**

La informació que es multiplica

[www.3x4.info](http://www.3x4.info)

**La calamanda**

**benicarló al dia**

diario digital de benicarló

## UN PETIT DE GRAN ALÇADA

text REDACCIÓ fotos JESÚS MAESTRO

**El Petit Festival de Benicarló s'ha consolidat en la seua quarta edició com un dels esdeveniments de cançó de cantautor més important del panorama musical del País Valencià.**

Dissabte passat, la pista del MUCBE era testimoni de l'esdeveniment, que va aconseguir congreguar a joves de tota la comarca ansiosos de gaudir de primera mà amb el cartell de luxe que es presentava en aquesta edició. Música en llengües minoritàries que centren les seues lletres en reivindicacions èpiques carregades d'humanitat. Reflexions profundes que van fer la nit càlida, acaronada pels ritmes que els artistes convidats van aconseguir imprimir en les seues actuacions. Un públic entregat des del primer moment, es convertia en el brou de cultiu perfecte perquè la nit quallara i derivara en una comunitat perfecta. Set hores de música en directe que van aconseguir demostrar que a Benicarló, som capaços d'organitzar esdeveniments d'alt nivell.

### CARLES DÉNIA I AUSIÀS MARCH

Carles Dénia obria foc amb la presentació del seu últim disc, "Cant espiritual", basat en l'obra homònima d'Ausiàs March. Els versos de March al segle XXI, amb una música lliure, visceral i polièdrica del cantautor de Gandia com el mateix poema. El Cant Espiritual és la peça més important del més gran dels



poetes valencians, Ausiàs March. És un llarg poema de 224 versos, dirigit a Déu en segona persona (de tu a tu, com no ho havia fet ningú mai). És una oració delirant, bigarrada, complexa, plena de passió i sinceritat, on el poeta mostra obertament les seues febleses davant els plaers de la carn. Dénia desgranava els versos en l'escenari de la pista del Mucbe aconseguint connectar immediatament amb el públic.

Patricia Lázaro era la següent a pujar-se a l'escenari. En aquest cas, la granadina va presentar el seu primer disc, Todo irá bien mamá, que es tracta d'un resum de les cançons que ha anat component en aquests anys, des que va musicar algun dels seus escrits per vegada primera, fins al dia d'avui. La



ve de la p gina anterior

intensa personalitat de la seua veu, de gola amb arena, sona a antic, a clàssic. Tot l'ideari i la poesia del seu discurs està ple d'identitat i intensitat, existencialista, costumista i visceral, almodovariana, amb un llenguatge molt personal i precís, amb molta arrel. El públic es va mostrar encantat amb la seua presència.

### LA NIT DELS PRIMERS DISCOS

Àngela Furquet Trio presentava també el seu primer disc, De Sol a Son, una reinterpretació de cants de treball, en el qual participa com a compositora, arranjadora, veu principal i percussió, sota la producció musical de Carles Dènia i Aleix Tobias. La veu de Àngela Furquet servia de pont per a connectar aspectes del folklore de Castelló amb la delicadesa del jazz i la riquesa del folklore llatinoamericà. El seu nou disc és el fruit d'un treball de investigació amb el qual Angela Furquet vol reivindicar el paper del cant com a eina de comunicació i de expressió.

Xarim Aresté era una de les actuacions més esperades de la nit. És una de les cares més reconegudes dels nostres escenaris i, paradoxalment, manté intacte el seu enigma. Ha tocat amb els artistes més respectats (de Josele Santiago a Maika Makovski, passant per Pascal Comelade) però des de fa un temps posa ja tota l'èmfasi en el seu projecte personal. Amb l'anterior disc, "La rosada", li van ploure ja els premis: l'Altaveu, el Cerverí, l'Enderrock de la crítica al millor disc de pop-rock en català. Ara puja l'aposta amb "Polinèsies", un viatge a través d'un univers alhora íntim i col·lectiu on cada cançó és una illa formada per mil illes diferents, que va presentar en el Petit.

Mr. Kilombo, és humilitat, simpatia i molt talent. I així ho va mostrar davant el públic. El madrileny està vivint un dels moments més dolços de la seua carrera amb Invencibles. El vídeo que ha penjat en les xarxes socials ho diu tot sobre el seu èxit a Benicarló. El Niño de la Hipoteca, vell conegut en la ciutat, va venir acompanyat de la seua naturalitat. Aquest ex Contrabaixista de rockabilly, Guiu Cortés, va arribar disposat a conjuminar definitivament la música d'autor amb la pachanga.

Els germans Tejedor eren els següents a pujar a l'escenari. Dani i Leo van vendre Cos de Ciutat davant un públic rendit als seus peus. Jugaven a casa, però ells pertanyen a la Champion League. I Candela Roots tancava el cartell. Són un grup valencià de Reggae que tancaren el Petit Festival més "canyero", divers i "bailongo" fins al moment.



### CONCURS DE CANTAUTORS

L'actuació dels guanyadors del Concurs de Cantautors es trasllada al mes de juliol, dins del cicle de concerts de xicotet format L'Horabaixa. Petits, petites. EL guanyador del 3r Concurs de Cantautors amb la Veu Petita de Benicarló ÉS RoigéRoigé, Que des de Barcelona, participava amb la seua cançó en català "Una vaga indefinida", composta expressament per al Petit Festival i amb acompanyament de guitarra clàssica. Aquesta cançó també opta al Premi del Públic El Tercero Studios per a material inèdit no comercialitzat.

El 2n Premi era per a Sandra Bautista, mentre el Premi del Públic se l'ha emportat en esta edició Xiomara Abello. El jurat, ha estat compost per Lissy López, Alicia Coscollano, Carlos Manzanares, Abraham Rivas i Josep Barberà. Enguany han participat al concurs 43 participants en quatre llengües (català, èuscar, gallec i aragonés). Podreu gaudir de la música d'aquests artistes a Benicarló durant l'estiu, en una jornada musical organitzada per l'Ajuntament de la nostra ciutat en data encara per concretar.



## LA VISITA DE LA GUÀRDIA REIAL

text i fotos NAT LIA SANZ

L'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles, va ser l'encarregada de rebre a la plaça de la Constitució al destacament de la Guàrdia Reial, «Secció de Moviments Florejats» que divendres va recalar al municipi. Prèviament, van realitzar una desfilada que va discórrer pel Passeig Marítim i que va presenciar nombrós públic.

Diversos ciutadans van lluir banderes espanyoles i van llançar vives a Espanya i el rei, mentre que un xicotet grup de simpatitzants d'Esquerra Republicana de Benicarló van manifestar la seua discrepància per la presència de l'exèrcit en la ciutat. Així, els joves van desplegar una pancarta en la qual es podia llegir "Fora, ni rei ni por", mentre mostraven una bandera republicana. Davant d'ells, es van col·locar simpatitzants de l'ensenyà nacional enarborant una de gran grandària i un discret dispositiu de Guàrdia Civil.

Ja en la plaça de la Constitució, el destacament va realitzar davant l'alcaldesa i els regidors del consistori una xicoteta demostració de les seues habilitats. Més tard es van desplaçar a la platja del Morrongo on la «Secció de Moviments Florejats» va realitzar una demostració amfíbia. Paral·lelament, en la mateixa platja es va situar una exposició, que va alçar gran interès entre els ciutadans.



## GERARD SERRAT PARTICIPA EN L'OLIMPIADA NACIONAL DE BIOLOGIA

textCARME NAVARRO ANTÓ

DEPARTAMENT DE CIÈNCIES IES RC

**Gerard Serrat de l'IES "RAMÓN CID", juntament amb 60 alumnes més de tota Espanya, ha participat en la XIII edició de l'Olimpiada Nacional de Biologia que s'ha celebrat a l'Universitat d'Extremadura (Uex) a Badajoz des del 12 al 15 d'abril.**

Els 61 alumnes que han participat han estat seleccionats prèviament per cadascuna de les 17 comunitats autònomes mitjançant una Olimpiada de Biologia autonòmica, en la qual han participat 760 centres i un total de 2.817 alumnes.

El dia 13 els participants van ser rebuts a les 10 hores pel president de la Diputació de Badajoz, Miguel Angel Gallardo. A continuació van realitzar les dos proves teòriques amb un descans enmig. A la tarda van fer una visita científica al Centre de Cirurgia de Mínima Invasió (CCMI) "Jesús Usón" amb seu a Càceres, entitat pública dedicada a la formació i investigació biomèdica. En acabar vàrem visitar el cas antic d'aquesta ciutat.

El dia 14 van realitzar les quatre proves pràctiques d'un hora cadascuna. Mentrestant, professors de secundària i delegats de les diferents Universitats d'Espanya ens vam reunir amb els professors dels diferents departaments de Fisiologia Animal, Genètica, Ecologia, Botànica i Zoologia de l'Uex per tal de comentar-les. A la tarda vam assistir a la conferència "CRISPR-CAS, revoluciona la biologia", impartida per José María Vega i, en acabar els alumnes van anar al riu Guadiana a observar aus, i els professors van ser guiats pel casc antic de Badajoz.

El dia 15 va tenir lloc l'acte de clausura i comiat de totes les delegacions en el qual es van entregar els diplomes als guanyadors: 4 medalles d'or que



els permetrà participar en la fase internacional de l'Olimpiada de Biologia que tindrà lloc a Iran, i 4 medalles de plata que els permetrà participar en l'Olimpiada Iberoamericana de Biologia que tindrà lloc a Equador al més juliol. Gerard Serrat, juntament amb els 52 alumnes restants, ha rebut la medalla de bronze i a final de juny o inici de juliol farà una estada en un centre d'investigació del CSIC.

Gerard diu: "m'ha agradat molt participar en l'Olimpiada perquè he après molt, he gaudit moltíssim fent les quatre pràctiques, eren molt boniques, També he tingut la sort de conèixer molts alumnes de tota Espanya amb els quals he pogut compartir la meua passió per la Biologia. Ha predominat la bona companyonia, i m'he alegrat i emocionat molt pels guanyadors. Ha estat un regal poder participar en l'Olimpiada "

Ha estat una experiència molt enriquidora per als dos. I ho volem agrair a tots els que l'organitzen i la fan possible cada any. Una iniciativa que va sorgir d'un grup de professors canaris ara fa 13 anys.



## Senyora Garcia:

**Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...**

text EL LECTOR

Mire, que sí, que aniré passant. Com que sé que no li farà res, li escriuré tres o quatre setmanes més i, com Ovidi, faré vacances. Indefinides, com les treves d'ETA.

«Volem més trens», i torna-li la trompa al xic. Que ja ho saben que volem més trens, però tenen unes altres prioritats vitals. Som una comarca amb una densitat de població poc rendible electoralment i si, a més, hi afegim que sempre els votem (als que no ens fan arribar més trens vull dir) no tenen cap necessitat de gastar-se els quartos per deixar satisfets quatre gats agraïts. De vegades penso també que si l'Administració no es planteja d'una manera seriosa acabar la A7 o unir amb l'ample de via corresponent Castelló i l'Hospitalet de l'Infant és precisament perquè l'Administració s'ho planteja d'una manera seriosa. Contradicció? No. El dia que resulte fàcil i econòmic connectar el nord (vosté ja m'entén) i el sud (a que sí?) igual resulta que hi ha qui diu, vaya por Dios, però si som realment una sola comunitat. I encara pitjor, ments retorçudes i venudes a l'or català ressuscitaran tots els fantasmes fusterians i «mos faran catalans» i ens sortiran banyes, unes horribles banyes grogues, i després ens sortirà una coa groga també, i els xiquets espanyols ens tindran temor, i serem tumultuaris i sediciosos. Per què ho deia tot això? Ah, sí, perquè el tema dels trens i de les vies de comunicació en general no té només a vore amb els euros, crega'm.

Diuen també que la Guardia Real havia de realitzar un passacarrer (passaquè?) i una demostració amfíbia. Uau! La Guardia Real per ací amb la de guerra que es

veu que hi ha per la Zarzuela entre sogra i nora. Això deu ser deixament de funcions. No sé quants soldaditos espoñoles deuen ser, però em fa tot l'efecte que per controlar els instints primaris de la nostra monarca se'n deuen necessitar uns quants. Pel que fa a la demostració amfíbia li he de confessar que m'he quedat molt intrigat. Què devien fer?, es devien disfressar de granota i degueren sortir del toll de la mar Xica pegant botets? Ara, de veritat, no entenc per què Felip el Preparao, tan fort com se'l veu, necessita una guàrdia. A no ser que siga per protegir-lo de l'entorn familiar. Sap que vull dir-li, veritat?

La pàgina 12, amb les col·laboracions de Patrici Gil i na Sofia Urc és certament un desfogue antisistema. Em preocupa que una part de «l'esperança» del poeta siga, vaja, fer-nos saber que hi ha un «Déu que no vindrà»; bufff, quant d'optimisme! I la senyora Urc, que té nom de monarca emèrita, ens recorda que s'està acabant l'aigua i amb ella la vida mentre nosaltres prioritzem per sobre de totes les coses la xalera i la pompa. Quin mal cos que em deixen aquestes coses, m'hauré de tirar al mam. Lo menos.

Nou secretari local del PSPV- PSOE. Enhorabona. Però com va dir el president Laporta, que no nos embauquen, que aquests van molt de progres, però en realitat són de la colla del 155.

Interessant l'entrevista de San Abdón al ja veterà escriptor Vicent Pallarés. Sempre em quedo amb el cuquet que hauré de llegir el llibre. No li passa això a vosté?

Els tafaners aquesta setmana es veu que no han estat massa per la faena. Poca cosa nova. Espavil, dropals!



foto: jesusmaestro.co



# EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

## L'administració telemàtica

Abans de començar, tots els tafaners menys un (el responsable de la secció en el número anterior de La Veu) hem de fer pública la nostra contrició per la plantada de la setmana passada. "No volverá a pasar", que deia el clàssic, i el nostre suport al tafaner que va donar la cara per tots els que van fer safrà. Dit això, voldríem començar, per allò de posar al que la setmana passada contava el citat tafaner sobre la dificultat de tramitar procediments administratius de manera telemàtica. Doncs això, que després de quedar-se com vulgarment es diu amb el cul a l'aire, sense que li donaren solució al problema com estampava al full de l'ordinador la firma electrònica, físicament, al final, es va encomanar a sant Google i... ho va aconseguir. Un pegat electrònic de collons al damunt del paper virtual (el que s'ha de fer per accontentar el funcionari més primmirat!). Ara: el més divertit, per definir-ho d'alguna manera ara que ja ho sap, va ser descobrir que cada administració fa servir un navegador diferent i no vulgueu usar-ne un altre. Ara ho entendreu, si envies documents telemàticament a la Generalitat i no vols problemes, has d'utilitzar el Chrome, si és a la Diputació, el Mozilla, i si ho fas a l'Estat, l'Explorer, d'aquesta manera t'assegures que vaja... quasi tot bé. Òbviament, sempre que aquell dia no et falle Internet. Ho poden fer més difícil? Sí, intenteu fer una declaració complementària! En fi, que no calen més comentaris, no?

## La llei de l'embut

Ara anem a coses més mundanes, així, la setmana passada, en concret divendres 20, un dels nostres tafaners se'n va anar cap a l'auditori a traure entrades per a l'obra de teatre de Carmen Machi. Ja s'estava fregant les mans pensant com s'ho passaria de bé gaudint de l'obra. N'havia llegit algunes crítiques i sabia que la diversió estava assegurada. Doncs això, que quan va arribar a l'auditori el va sorprendre la senyora cua que hi havia per a poder accedir a la taquilla. Ja es temia el pitjor i el mal averany es va acabar confirmant: a la taquilla no quedaven ni les gràcies. D'entrades, no n'hi havia! Però com havien de quedar entrades si, pel que sembla, només n'havien posat set, sí 7, en número, a la venda? El cabreig que va agafar el tafaner en qüestió va ser de ca l'ample. Tal va ser



que va abocar-li al taquiller: per quina raó només havien posat aquelles set entrades escagarransides a la venda quan la normativa d'espectacles diu que se n'ha de deixar, com a mínim, el 5% de l'aforament. Sembla ser, segons diu l'Ajuntament, que la normativa els permet no reservar-ne en taquilla si han donat publicitat a l'acte.

Nosaltres, que quan ens empenyen, empenyem, també ens hem mirat l'«Artículo 38 Venta de entradas - LEY 14/2010, de 3 de diciembre, de la Generalitat, de Espectáculos Públicos, Actividades Recreativas y Establecimientos Públicos», i allí no diu res d'aquesta història de no deixar-ne a la venda si hi ha hagut publicitat. Diríem més, ¿per quina raó, a les entitats que de vegades utilitzen l'auditori, l'Ajuntament, en canvi, sí els OBLIGA, en majúscules, a fer-ho? ¿Interpretació de la Llei per part de qui té la paella pel mànec, o, com diuen algunes veus, que quan es van posar a la venda els abonaments ja hi havia moltes reserves... de la mateixa casa gran? Ni hi havia entrades... ni hi ha vergonya!

## A la presó!

Canviem de tema i anem a vore els nostres amics de la policia municipal, que ja fa temps que no sabíem res d'ells. I, certament, l'entrada d'aquesta setmana ha estat de les bones. En l'informe setmanal donen part, entre d'altres, d'aquestes notícies: «21 12:16 Se abre la puerta de la antigua prisión en la C/ Major donde habían quedado encerradas 2 personas después de realizar una reunión y por error no se habían percatado del cierre.» A la càrse!, que diria un. A vore, fan una reunió a la presó i acaben tancats a dins? Què voleu que us diguem, sembla un acudit d'Ibáñez amb el Mortadelo y Filemón però en versió cadufera, una història de 13 rue del Percebe. Ja és gros que la policia haja d'actuar per traure persones injustament tancades a la presó! Qualsevol diria que estem en un país normal...

## Matalàs abandonat

I si de Mortadelo y Filemón és la història d'abans, ¿què en diríeu si quan passeu pel carrer vos trobeu al mig aquest senyor, o senyora, matalàs que hem fotografiat? Que algú tenia pensat fer una becadeta? Deixant la conya de banda, ja té collons que algú siga capaç d'abandonar un matalàs al mig del carrer. Mireu que el carrer en qüestió és la cruïlla que baixa del carrer del Riu abans d'arribar a la

ve de la p gina anterior

redona de la Mare Molas. Ho hem dit tantes vegades, que ens fa la sensació que ens repetim



com l'all-i-oli: o s'aconsegueix que es graten les butxaques de valent els desaprensus que prenen els carrers pels seus abocadors particulars o açò no ho acabaran mai. Mireu que n'hem tret d'imatges paregudes en aquesta secció i sembla que no s'acaben mai! La veritat és que hem perdut el compte però no ens cansarem de denunciar-ho per vore si la gent que es veu retratada s'ho

repensa la propera vegada i les nostres autoritats posen fil a l'agulla d'un problema que ja sembla una plaga. I si no us ho creieu, ja voreu com la setmana que ve alguna que altra imatge del mateix tipus ens enviarian.

EL PP PASA DE CASTELLÓ

**El PSPV-PSOE acusa al Gobierno de destinar 'migajas' a la costa de Castellón para darse publicidad**

- ✓ Los 875.000 euros anunciados a bombo y platillo por el PP son absolutamente insuficientes.
- ✓ Los socialistas no entiende que Rajoy pretenda abordar de forma mínima los desperfectos que se han originado en 2018 sin reparar los que se produjeron en 2017.

EL PP PASA DE CASTELLÓ

**El PSPV-PSOE acusa al Govern de destinar 'milles' a la costa de Castelló per a donar-se publicitat**

- ✓ Els 875.000 euros anunciats a so de bombo i platerets pel PP són absolutament insuficients.
- ✓ Els socialistes no entén que Rajoy pretenga abordar de forma mínima els desperfectes que s'han originat en 2018 sense reparar els que es van produir en 2017, que són de molta major gravetat.
- ✓ El PSPV-PSOE recorda que els Pressupostos Generals de l'Estat de 2018 tornen a

**Traducció professional**

L'ús del traductor automàtic en línia que tant d'ús té en molts mitjans, com no, va molt bé, però si no revises el que has traduït, de vegades, et dona més d'una sorpresa... o algun disgust! Mireu: tenim ací una curiosa nota dels socialistes de Castelló on, a banda de fer patinar algunes concordances en la traducció, el que destaca sobretot és el que va entre cometes, "migajas" en la versió castellana, que, de sobte, en la valenciana es converteix en «milles» (?). I clar, tira-li milles i milles de costa a vore si troben la nostra de Benicarló i reparen el que destrossen els temporals. Quines coses tenen els traductors, si el que fa la nota després no la revisa. Això els passa per voler ser més papistes que el Papa, amb allò del bilingüisme mal entés, en una zona de predomini lingüístic valencià. Xeic, que ací

la premsa ja en sap una mica de castellà! Feu com nosaltres que ho fem tot en valencià i així se'ns acaba el problema. No són cooficials... doncs tot en valencià. Que ja en tenim prou de castellà per tot arreu!

**Actividades de la Compañía N**

**Alcalá de Xivert**

jueves 19

16:30 Marcha Alcalá de Xivert-Castillo Xivert. Visita  
17:30-19:00 Exposición material. Plaza de la Iglesia

**Benicarló**

viernes 20

17:00 Pasacalles. Plaza de la Constitución

18:00 Demostración Anfibia y exposición de material.

Playa Morrondo

**És la guerra!**

I què trobeu de l'exhibició soldadesca que vam tindre el cap de setmana amb tota la parafernàlia? ¿No ens va vindre la guàrdia real aquesta que guarda el Rei, valga la redundància, a ensenyar-nos com desfilen, ells, cavalls i motos? A més a més també es van entretindre jugant a la guerra a la platja del Morrongo. Això sí, nosaltres al vore la publicitat de la seua actuació vam buscar la platja del «Morrondo» per tot el terme i no la vam trobar enlloc. De tota manera, tampoc és d'estranyar que els passe això de buscar una platja que no tenim, perquè, si ens descuidem, encara deu quedar algun rètol d'aquells de quan el PP manava, que ens la van batejar com el «Morongo». Si sempre és igual, qui fa la part del protocol no s'ho llig i després passa el que passa, que surt qualsevol animalada. Si ja ens passa ací... què no deu passar quan vénen de fora! I parlant de la platja, quan la van trobar es devien pensar que estaven fent el desembarcament... de «Perejil», amb dos llanxes neumàtiques, que per cert els van costar molta suor d'inflar, i quatre soldadets. Ara: la nostra alcaldessa tampoc no va perdre el temps, i va córrer a fer-se la foto amb el comandament. No li agrada poc eixir a les fotos!



text PATRICI GIL

## Racó poètic

### CRISI

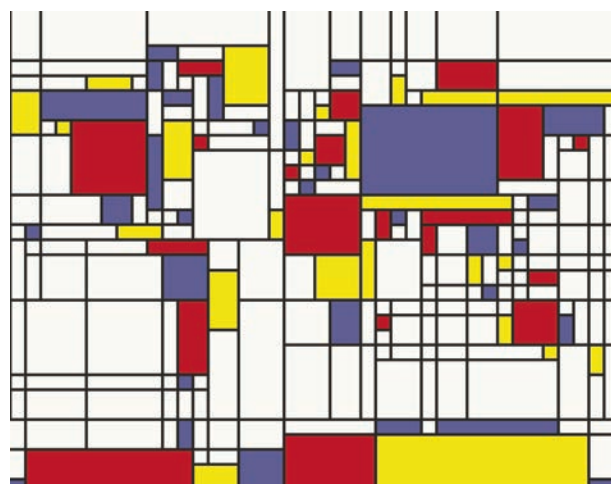
Rondina vora la casa,  
Implacable, ferma amenaça,  
Monstre de canins esmolats,  
Ulls sanguinolents, punys tancats.

El malson s'encomana,  
S'eixampla tal com botana,  
Avui jo, tu demà,  
Demana auxili, una mà.

El fals, esdeve cíclic,  
Sega l'ordi en Mig la nit,  
No rassure porporció,  
On fallem és la qüestió?

Na clemència no acudeix,  
La fortuna s'empobreix,  
És la nostra activitat,  
La que ens ha desocupat.

Reflexiva és la nòria,  
L'aigua no te memòria,  
L'assignatura no fou apressa,  
Serà costera l'empresa.



Pètals blancs hidratats,  
Estams grocs pol·linitzats,  
Camamil·la per la calma,  
El seny, la nostra arma.

Raig de llum dins lo forat,  
L'avenc, no Sols te obscuritat,  
Hi ha una linia on agafar-se,  
Es cabdal l'aixecar-se.

Deslliurar-nos d'esta hedra,  
Deixar enrere la tenebra,  
Tot plegat, en podem eixir,  
Hi ha capvespres per gaudir.

## LA BRÚIXOLA MIOP

textSOFIA URC

**Ja fa un temps, a Benicarló, es va guanyar unes eleccions municipals amb l'eslògan: per a no perdre el rumb! Es veu que la desorientació ens ve de lluny. On rau la dificultat per trobar el rumb? Serà que la brúixola està trucada i té un iman a sota que momifica el nord?**

El quitrà dels nostres carrers les veu de tota mida. L'última ha estat per pegar a fugir. Què vol dir portar-nos un desplegament militar al poble? Què es pretén? El missatge, molt pacífic, no és. Cap la possibilitat que vulguen incloure les despeses en algun sumari relacionat amb la sedició i l'odi.

El quitrà també veu com la gent beu. Veu com llums, sorolls i moviment dilueixen l'angoixa, la frustració, la mirada als ulls, el diàleg íntim

d'emocions i desitjos. Histèria estètica que idiotitza en actituds de consum a les quals encara els hem d'agrair les molèsties. Maleïda supèrbia etnocentrista del capital!

Sense lloc a dubte, ho portem arrelat fins al moll de l'os. La cadena genètica de la humilitat s'ha trencat. El *coneixement* ja no governa els nostres consells. Ara, s'estila sobreviure en l'aparença del benestar. Qui pot estar bé en aquest món tan violent? Quina és la mostra que fem servir per mesurar la rendibilitat, legitimitat, del que fem?

Per saber el rumb que volem seguir, cal saber la nostra posició. Potser, és aquesta, la qüestió. Col·locar-nos on ens diuen o on volem *realment* estar. A la miopia que ens causa haver nascut en la part privilegiada del planeta i tocar-los, hem de sumar dos condicionants: la por a perdre el que tenim i el què diran. La submissió i la covardia vénen de casa després de tres anys de guerra i ... *el que et rondaré morena!*

## INVERSEMBLANT LITERATURA INFANTIL

text J. GUILLEM

Divendres passat Benicarló va ser testimoni de la commemoració del cent vuitanté aniversari de la publicació d'un clàssic de la literatura infantil: El soldadet de plom. Els personatges cobraren vida igual que a la fantasia pels voltants de la plaça Constitució i els carrers s'ompliren de cavallets dansaires i d'un exèrcit de senyors amb casaques i plometes al cap. Tota una desfilada de ritmes marçials en merescut homenatge a la universal creació d'Andersen. La màgica celebració continuà després a la platja del Morrongo per a recordar el cèlebre viatge del soldadet dins de la panxa del peix que l'havia engolit.

Nombrosos veïns del poble, ebris d'il·lusió infantil, sortiren a participar del festeig i aplaudiren emocionats les rèpliques humanes que marxaven orgulloses en aquest viatge de retorn a la infància. Jo mateix, encara que no hi vaig poder assistir perquè havia de comprar un quilo de xirimoies, també m'he commogut veient les instantànies que han pujat els periodistes locals a les xarxes. Les il·lusòries imatges m'han evocat aquella innocència



d'una època passada, les històries de princeses bones, prínceps valents i reis justos, o aquelles tardes jugant a ser el xicotet monarca dels Airgamboys i els Clicks de Famobil.

Tot i la ventura regnant, com a tots els contes, sempre hi ha uns malvats que enterboleixen la felicitat general i destorben la tranquil·litat de la gent d'ordre. Aquest cop, una colla de disconformes protestaven perquè, segons ells, les monarquies literàries també són alienants i un soldat no pot ser bo ni en un conte. Malgrat això, ningú es va adonar que la queixa més amarga hauria d'haver-se dirigit contra l'organització de l'acte que va oblidar-se de l'estimada del soldadet, la dolça ballarina, que no va aparèixer en tota la desfilada. Una errada de versemblança de primera magnitud.

## REBEQUERIA

text MARC ANTONI ADELL



O ja en van dues? Primer Llarena – simple instructor, que no *factotum* de la causa independentista, que es com es comporta- es revolta contra la decisió del Tribunal Superior de Scheleswig-Holstein, quan exonerava a Puigdemont del delictes (?) de rebel·lió. I, ara, arremet contra el ministre Montoro, perquè el d'Hisenda declara reiteradament que l'1-O-17 no es gastà un euro de les arques públiques, en el referèndum en qüestió i, per tant, no pogué haver-hi malversació.

Ja és mala sort que, des d'Europa –els tribunals alemanys, que són els que s'han pronunciat, de moment- li desmunten al tal magistrat l'acusació de rebel·lió contra Puigdemont i des d'ací, un membre destacat –Montoro- del govern de Rajoy, que ha atiat la causa contra Catalunya, el desautoritza en la segona acusació –malversació-.

Quina serà la propera?

## AGNÈS GALÁN TENA, DAMA DE SANT ANTONI 2019

textCSAB

La confraria de Sant Antoni de Benicarló ha donat la benvinguda a la seua nova Dama 2019. Es tracta d'Agnès Galán Tena, qui representarà l'entitat en la propera Festa de Sant Antoni. Dissabte passat, tan la jove com la seua família, van acollir els membres de la confraria en la seua casa. Moltes felicitats, Agnès! Que disfrutes molt del teu any!



### ARA SÍ

text MARIA TERESA ADELL MARC ANTONI ADELL

**El veïnat de Sanadorlí -a tocar al nou vial de Les Corts Valencianes- tenim motiu de satisfacció i volem expressar-ho, no només perquè no es diga que no ens pronunciem més que per a protestar, sinó per allò de la dita castellana “De bien nacidos es ser agradecidos”...**

El cas és que, després de dècades d'abandó –per part de l'Ajuntament- dels tres camins d'accés a les nostres vivendes, ens hem trobat, els dies passats, amb una màquina que trafegava remonent

el *firm*e deteriorat i ple de clots. A la vista d'allò, un grup de veïns ens hem personat a l'Ajuntament i sol·licitat una entrevista amb la persona responsable, per conèixer l'alcanç de les tals “obres” i demanar que, una vegada posats i feta la despesa, es concloguera amb un asfaltat digne. Cosa que ocorregué –tant l'entrevista com l'asfaltat-

Així, doncs, volem manifestar el nostre agraïment a l'equip de govern de l'alcaldesa, professora Miralles, pel bon tracte i la decisió final de deixar en condicions transitables aquells camins, a tocar del poble. Ara només faltaria –la temptació de “demanar”, ai!- posar uns punts de llum, per moure'ns més segurs a la nit...

Noves gràcies, doncs.

## UN SANT JORDI AMB OLOR DE GROC

Fronteres

textJOAN HERAS

Puntual i amable, la primavera ens ha regalat un nou 23 d'abril que ha omplert els carrers i les places d'una dolcíssima i renovada màgia feta olor i color de llibres, de roses i de ganes de passejar. Com un petit i meravellós miracle que es repeteix cada any però que cada any té el seu gust especial, les hores alegres d'un dia feiner que es vesteix de festa grossa ens fan bategar d'una manera diferent i ens regalen uns glops de vida que s'escampen generosament pels pètals de tantes roses, en les paraules i en els gestos que manifesten i construeixen petits i imprescindible escenaris d'amor, en les pàgines de tants llibres –fins avui perfectament desconeguts o ja desitjats i conscientment buscats entre l'estesa quasi infinita de paradetes- que ens esperen pacientment per poder-nos endinsar en un món d'idees, de paisatges, de vivències o de reflexions que ens faran ser una mica més allò que som.

Però aquest Sant Jordi 2018 ha tingut per a molts de nosaltres una sentor molt peculiar, singular i irreplicable gràcies a unes paraules sempre sàvies, aparentment senzilles i radicalment profundes i poètiques de la Joana Raspall i per l'energia feta de ràbia, d'indignació, de solidaritat i d'esperança que les roses grogues ens han regalat. Certament, aquest meravellós i esclatant dia de primavera no l'hem viscut com un sant Jordi més –sempre igual i diferent alhora- sinó que hem sentit en el cor mateix de la plàcida festa la necessitat de refer –encara que sigui d'on no n'hi ha o d'on en queda poca- l'energia necessària per poder resistir a tanta opressió i per seguir amb convenciment en la lluita per la llibertat –una lluita que és, sempre, per la dignitat.

Com en altres dates rellevants –penso en el recent 8 de març -, des de bon matí i per diferents camins de les xarxes socials, les paraules de la Joana Raspall ens animaven a gaudir de la festa amb un esperit de revolta, amb la voluntat de capgirar prejudicis i valors preestablerts que tenen com a objectiu perpetuar relacions de poder i de domini, actituds marcades per rols interessats i discriminadors, concepcions del món que busquen la consolidació de diferències i privilegis. Suposo que a vosaltres també us van arribar aquestes boniques paraules de la Joana Raspall però, com que són realment boniques, us les deixo aquí:

"Feliç dia a totes les princeses que volen muntar a cavall, que no esperen avorridament a ser

Puntual i amable, la primavera ens ha regalat un nou 23 d'abril que ha omplert els carrers i les places d'una dolcíssima i renovada màgia feta olor i color de llibres, de roses i de ganes de passejar.

salvades i que es mengen a queixalades la rosa de massapà! Feliç dia a tots els cavallers que saben més i volen més que tacar-se de sang, que són creatius i nobles amb sí mateixos i que es deixen salvar quan els fa falta! Feliç dia a tots els dracs que lluiten per trobar el seu lloc al món, que repton els prejudicis del seu entorn per a redescobrir-se i oferir tot el que duen dins! Feliç dia a totes les persones que gaudint de qui són i d'on vénen segueixen obertes a pensar –en gran i en veu alta- el lloc cap a on volen anar! "

I, és clar, aquest Sant Jordi 2018 també ha tingut la força i la sensibilitat de les roses –i especialment de les roses grogues- que han omplert els carrers d'una sentor clarament identificable de desig de llibertat. Sens dubte, ens toca viure uns temps amargs en què la fúria desbocada d'un estat espanyol que ensenya d'una manera desvergonyida i fins i tot impúdica les seves arrels nítidament franquistes que reprimeix, empresona, censura, persegueix i apallissa tot allò que té olor de color groc, tot allò que vol construir espais on es pugui respirar. Si els clavells van posar l'olor i el color del desig de llibertat aquell abril del 74 portuguès, les roses –i especialment les roses grogues- ja van omplint de colors i d'energies renovades aquesta nostra primavera.

Sant Jordi ja ha passat i els carrers i les places han tornat a tenir el seu color habitual. Però la sentor de les roses grogues, de tantes paraules dites o llegides, de tants gestos d'amor oferts sincerament ja formen part de nosaltres i metabolitzen en l'energia imprescindible però que sabem inescotable que ens empeny a perseverar en la nostra lluita. Perquè necessitem construir un paisatge en què els cavallers, les princeses i els dracs es puguin desempallegar del pes feixuc dels prejudicis que els lliguen a un relat precís del que s'espera d'ells i que puguin viure dignament com a membres d'una societat feta entre tots i totes, dibuixada per a tots i totes.

Llibertat presos polítics.

## XXXI MOSTRA LOCAL DEL LLIBRE

text REDACCIÓ fotos JESÚS MAESTRO

**Diumenge 22 a partir de les 10.30 hores va tenir lloc la XXXI la Mostra Local del Llibre a la plaça de la Constitució, organitzada per la Regidoria de Cultura, que va comptar amb la participació de diversos establiments del municipi, com les llibreries Benicart, Grèvol, Raquel Papers, Carrousel i l'editorial Onada Edicions. A més, també va participar el Centre d'Estudis del Maestrat, les Escoles Solidàries, l'Associació AFARE i el Servei de Publicacions de la Diputació de Castelló. A banda, les floristeries Piliflor i Feliu també van participar en la jornada venent roses. Simultàniament, l'Associació Bonsai Benicarló va dur a terme l'exposició de bonsais de primavera.**

A les 11.00 hores, la Colla de Gegants i Cabuts va celebrar el VII Concurs de dibuix «Colla de Gegants i Cabuts de Benicarló», que servirà per escollir els quatre cartells de la XXVIII Trobada de Gegants i Cabuts. A la mateixa hora, l'autor benicarlando Jesús Gellida va signa exemplars del seu llibre «El cambio global: Un pie en las instituciones y mil en las calles». A les 12.00 hores, el Grup de danses La Sotà i la Colla de Dolçainers de Benicarló van oferir una mostra de ball. Per tancar la jornada matinal, a les 13.00 hores, els més menuts van gaudir, a l'espai Raquel Papers, del contacontes en anglés «Sophie's Lighthouse», a càrrec de Marta Ramón Querol. Al mateix espai, a les 16.00 hores es van engegar les activitats vespertines, amb una Jam Literària, organitzada pel Front i un posterior contacontes, a càrrec de Sonia Agramunt. Per finalitzar la jornada de diumenge, la cercavila espantacriatures valencians, a càrrec de la companyia Disparatario, en la qual els més menuts pogueren conèixer personatges com l'Home de sac, l'Home dels nassos, la Quarantamaula, etc. Dilluns 23 a les 9.00 hores, els alumnes del Cicle Formatiu d'Animació Sociocultural i Turística de l'IES Ramón Cid van proposar l'activitat d'animació lectora «Allibera't», que consisteix a alliberar llibres en diferents punts de la ciutat, els quals poden ser agafats i llegits per tot el món. Per quart any consecutiu, la Biblioteca Manel Garcia Grau ha fet entrega dels Premis als Benilectors 2017. Aquests guardons, entregats a sis xiquets i xiquetes i sis adults, tenen com a objectiu reconèixer les persones que més quantitat de material s'han emportat en préstec al llarg de l'any 2017, al mateix temps que serveixen per potenciar la lectura entre els usuaris de la biblioteca. Per tancar la programació al voltant de la Mostra Local del Llibre, dijous 26 a les 18.30 hores tindrà lloc a la Biblioteca Manel Garcia Grau el taller «U, dos, tres... acció! Fem BookTubes», activitat que servirà per descobrir les tècniques i recursos per fer un BookTube o per obrir un canal de recomanacions de lectura.



## EL BENICARLÓ ACONSEGUEIX LA SEUA SEGONA VICTÒRIA EN LA FASE D'ASCENS A LA Lliga ESPANYOLA DE BÀSQUET

text BENICARLÓ AL DIA fotos CB BENICARLÓ

### C.B. Benicarló 79, C.B. Innova Mutxamel 68

Un bon inici basat en una bona defensa i dominant el rebot tant ofensiu com a defensiu, va donar un parcial de 8-0 en 4 minuts que va donar confiança i un avantatge en el marcador que es va poder mantenir per a arribar al final del primer quart amb 18-9.

A partir d'ací el partit va entrar en dinàmica d'igualtat i intercanvi de cistelles, amb un final del segon període amb 4 triples consecutius, que va deixar el marcador de 36-26 al descans.

El millor moment de l'equip va ser l'inici del tercer quart, amb un parcial de 16-10 en 7 minuts, i la màxima diferència en el marcador (52-36). Però ja se sabia que el Mutxamel és un equip amb molta qualitat i que no es rendiria ni es desconnectaria del partit, i així va ser, aconseguint un parcial de 3-9 per a arribar al final del tercer amb 55-47 i tot per decidir a l'últim quart.

La ratxa positiva del Mutxamel va seguir a l'inici de l'últim període amb un parcial de 2-9 (57-56), igualant el partit al màxim. L'equip local va demostrar que ha crescut i, en lloc d'aparèixer els nervis, va ser capaç de recuperar el to defensiu i ofensiu, buscant les millors opcions i poc a poc es va obrir bretxa en el marcador 74-64 (minut 38). Però el final no anava a ser tranquil, amb parcial de 0-4 (74-68) faltant 1 minut, però una vegada més es va reaccionar i amb un 5-0 es va arribar final de partit (79-69).

Una gran victòria davant d'un gran equip que va guanyar en la seua pista per 2 punts. Fa dues setmanes semblava que ja no es tenia opció a la Final Four, però amb aquesta victòria per més de 3 punts, l'equip té la possibilitat d'aconseguir-ho. No serà fàcil, però hi ha opcions i l'equip lluitarà per a aconseguir-ho i posar la guinda a una gran temporada.

El pròxim partit serà una altra vegada a casa, amb horari unificat, el dissabte 28 a les 19:30 al pavelló de Benicarló.

El rival és l'Alginet, l'únic equip invicte durant tota la temporada i clar candidat a guanyar el campionat. Sembla una missió complicada però ho intentarem.

#### Resultats jornada

Sènior Preferent:  
C.B. Benicarló B 89,  
E.B. Vila-real B 84



#### Júnior Preferent:

C.B. Benicarló 56, Nou Bàsquet Paterna A 90

#### Cadet 1ª zonal:

C.B. Burriana B 24, C.B. Benicarló A 64

#### Cadet 2ª zonal:

Esportiu Quartell 73, C.B. Benicarló B 46

#### Infantil Femení 1ª zonal:

C.B. Restaurante José Bétera 56, C.B. Benicarló 35

#### Infantil preferent:

C.D. Don Bosco Valencia A 65, C.B. Benicarló A 25

#### Infantil 2ª zonal:

C.B. Massamagrell 40, C.B. Benicarló B 30

#### Aleví Preferent:

Escola Bàsquet Lliria Alevín Blau 31, C.B. Benicarló A 69

#### Aleví Preferent:

Nou Bàsquet Paterna Amarillo 14, C.B. Benicarló A 55

#### Aleví 1ª zonal:

Bàsquet Morvedre Blau 61, C.B. Benicarló B 52

#### Aleví Blanco Patronato:

C.B. Benicarló 33, C.E. Grau 52





## JORNADES DE NATACIÓ ESCOLAR

text i foto CNB

El darrer diumenge 22 d'Abril, a la piscina municipal de Benicarló, va tindre lloc la primera jornada de natació escolar. Aquestes jornades, organitzades per l'Ajuntament de Benicarló, amb la col·laboració de la piscina municipal i el Club Natació Benicarló, es fan dintre del marc dels Jocs Esportius de la Comunitat Valenciana en la seua fase comarcal de Castelló Nord, a Benicarló.

La sessió de Diumenge 22, amb la participació activa de les entrenadores del Club Natació Benicarló, Lucia Vicente i Carla Cornelles, va estar dirigida a xiquets d'edat benjamí. En total es reuniren un grup de 26 nedadors, una bona part dels quals pertanyen al Club Natació Benicarló. La jornada tenia un enfoc no competitiu i va estar centrada en els aspectes més lúdics de la pràctica de la natació amb la finalitat bàsica de que els xiquets s'ho passaren d'allò més bé. La propera sessió està prevista per al dia 13 de Maig i serà per a escolars més menuts encara, de categoria prebenjamí.



## QUI POT OFERIR MÉS?

text VICENT T. PERIS

Aquest cap de setmana s'ha verificat el principal objectiu que s'havia marcat tant el Club Deportivo Benicarló a la Regional Preferent, com l'equip amateur a la Primera Regional. La confirmació de que ambdós equips han mantingut la categoria és un motiu d'orgull i satisfacció pel treball ben fet. Potser algú pensarà que quin mèrit té això, amb un poble com el nostre, que hauria d'estar jugant a la Tercera Divisió. A tots aquests ignorants, desconixedors de la realitat del futbol, caldria recordar-los que allò que ens diferencia dels altres clubs és que tot això s'ha aconseguit amb jugadors del poble i/o formats en les categories inferiors del Benicarló Base Futbol i de l'antic Benihort. Això no ho pot dir cap dels equips amb els quals s'han enfrontat els dos principals conjunts del futbol local. Hem sentit parlar de pressupostos amb xifres que superen els sis dígitos, cosa absolutament impensable si es vol tocar de peus a terra i no acabar a l'abisme. Fins i tot ens hem assabentat de les subvencions que alguns clubs reben des dels seus institucions locals que farien la cara roja als nos tres governants. Però les coses són com són i cadascú s'ha d'apanyar amb el que té, ajustar els números i arribar allà on es puga. Precisament els dos clubs de futbol del nostre poble és el que estan fent, autèntics equilibris per tal d'acabar la temporada sense cap deute.

Però això de les subvencions no és una cosa criticable, no. Per suposat que cada equip de govern té les seues prioritats, i no cal ser massa espavilat per a comprendre que, precisament el futbol, no forma part de les del nostre poble. Com he dit abans, així estan les coses i amb això s'ha d'intentar sobreviure. Amb totes les limitacions imaginables, liquidant el deute històric del club que el va posar a la vora de la seua desaparició, formant un equip amb pràcticament tots els jugadors del poble, ajustant els números amb la precisió d'un cirurgià, havent de suportar les crítiques –algunes tan cruels com injustes– d'alguns anteriors mandataris, buscant entrenadors baix de les pedres, escoltar excuses per a no entrenar l'equip per a després anar a pobles del costat a fer-ho, haver de patir els crits al camp d'alguns que s'anomenen aficionats i que només entenen la crítica destructiva,

havent d'aguantar que des de la casa gran a les xarxes socials no es compartesca cap bona notícia del futbol local i en general, tot allò que comporta la presidència d'una institució tan important i amb tant de prestigi com el Club Deportivo Benicarló. Per si amb tot això no hi havia prou, només ha faltat l'òpera bufa del canvi de la gespa del camp municipal, un autèntic paper de vidre, que es va prometre només començar la legislatura, i encara no s'ha fet pràcticament res, una autèntica vergonya i un enorme menyspreu cap al futbol local.

Però els èxits del futbol local no s'acaben amb els equips de caire aficionat. Que ningú no es pense que tot això apareix per generació espontània, que els jugadors baixen del cel. Tot aquest esforç ja ve de la base, on s'està treballant amb una gran seriositat i una qualitat impensable per als mitjans en que es conta. Qualsevol escola de futbol es queda bocabadada quan s'assabenta del mitjans amb que compta el Benicarló Base Futbol, amb divuit equips federats. Amb totes les limitacions que suposa el només disposar d'un camp, l'equip juvenil A es troba a les posicions d'ascens a la categoria Regional Preferent Juvenil, l'equip Cadet A es troba competint a la Regional Preferent cadet, amb només cinc equips de Castelló, i ocupa la cinquena posició i és el primer dels equips de la demarcació de Castelló, tot els altres són de València.. L'infantil A ocupa una digna posició a la primera regional infantil. Així fins als divuit equips que té federats l'escola i que

setmana rere setmana deixen el nostre pavelló ben alt.

Per això és bo recordar la gran labor que es fa des del futbol local i que sembla que ningú no la vol reconèixer, excepte quan sortim fora del poble i ho reconeixen els forasters. Cal recordar també que el nostre futbol base és el referent comarcal. Ara per ara, si algú vol que el vegin i tindre cert ressò, ha de vindre al nostre club. Sense anar més lluny, l'equip cadet té al seu grup equips com ara el València B, Vila-Real B o Acero A.

Però cadascú fa el que fa, té les aspiracions que té i sap on pot aplegar. Els puc ben assegurar, estimats lectors, que el futbol local, a dia d'avui, ho té molt clar.



## COPA DE LA REINA AMB GIMNASTES BENICARLANDES

text i foto MANOLA BELDA

Les tres gimnastes que representaven a la Comunitat Valenciana a la Copa de la Reina van donar a la nostra selecció l'or.

Polina Berezina (club Torrevella), Noa Ros i Alba Bautista (ambdues del club Mabel) formaven l'equip que va dur la nostra comunitat a emportar-se la Copa de la Reina el cap de setmana passat a la ciutat de Guadalajara.



Polina va ser or en quatre aparells i Noa va ser plata en l'exercici de corda.

Les valencianes van guanyar en gran i van aconseguir emportar-se la tan anhelada copa avançant Castella i Lleó i Balears. Paral·lelament, es va disputar un control nacional a les gimnastes Noa Ros, Maria Añó i Alba Bautista per part de la seleccionadora Pancracia Sirvent de cara a la Gimnasiada Mundial que se celebrarà al Marroc del 2 al 6 de maig. Enhorabona a totes elles i molta sort en els pròxims objectius!



## COMPETICIÓ DE TENNIS TAULA AL PATI DE L'IES JOAN COROMINES

text i foto CNB

Durant el segon trimestre del curs 2017-2018, a l'hora del pati, s'ha dut a terme una competició de tennis taula. Han participat en l'activitat un total de 57 alumnes, competint en quatre categories de joc: 1r cicle, 2n cicle, bat/FP/profes i femenina. Les partides han estat arbitrades per 20 alumnes de 4t d'ESO que han fet un gran treball.

Després d'una fase de lliga els millors es van enfrontar en les finals d'un altíssim nivell, quedant guanyadors d'aquesta primera edició del campionat els següents alumnes:

Aquest trimestre comença el voleibol amb 49 participants de tots els cursos. Sort a tots i totes!



1r cicle	Campió	DAVID MEJIAS
	Subcampió	IMAD CHELLI
2n cicle	Campió	ANDREU COMPANYS
	Subcampió	ÀNGEL CALDÈS
Bat/FP/profes	Campió	VÍCTOR MONSERRAT
	Subcampió	JAVI MATEU
Femenina	Campiona	LIDON BELTRAN
	Subcampiona	SALUA BELOUARA

## PENYA SETRILL: XV MARXA A PEU BENICARLÓ- MORELLA

text i foto PENYA SETRILL

**Ja fa 15 anys que la Penya Setrill organitza la Marxa a peu Benicarló- Morella en dos dies. Una caminada que va nàixer amb la idea de fer esport, de conèixer el nostre territori i d'unir dos pobles que històricament sempre han tingut una relació molt forta tant econòmica, com cultural; unir la mar i la muntanya mitjançant la seua gent.**

Aquesta iniciativa dels membres de la Penya Setrill, sempre ha estat recolzada per moltes empreses i entitats benicarlandes, que han tingut la sensibilitat de participar amb aquesta activitat: Caixa Rural, Ashland, Banco de Santander, Restaurant La Mar de Bo, Carnes Ros, Gellida e Hijos, Manuel Gómez Fotógrafo, Evasión Sport, Panadería el Xusquet, K&A Publicitat, ADI Escura Arquitectos, Cruz Roja, Ajuntaments de Cervera, Xert, Morella i Benicarló, gràcies a totes elles, s'ha fet possible que es pugui dur a terme la Marxa solidaria-Creu Roja els dies 14 i 15 d'abril de 2018.

Eren les 7:30 hores, del dia 14 d' abril de 2018, quan 70 persones es disposaven a fer-se una foto davant del Convent de Sant Francesc, escoltar un parell de cançons, que ja formen part de la tradició de l'activitat, i que són les que marquen l'eixida cap a Morella. Caminants, dones i homes que amb il·lusió comencen la primera etapa des de Benicarló a Xert, passant per Cervera. Al poble de Cervera s'arriba a l'hora d'esmorzar, i allí som rebuts per les autoritats de la població.

El dia està núvol, perfecte per caminar, ni fred, ni calor. A l'hora de dinar a Xert, una bona olleta benicarlanda, que preparen els nostres estimats cuiners, acompanyada per tots els preparatius del magnífic Grup de l'Organització. Després de dinar, alguns s'en tornen cap a Benicarló i altres es queden a Xert, per fer la cerveseta, la tertúlia, sopar i dormir.

L'ambient és molt agradable, són moments en els que la gent parla, comparteix acudits i fins i tot es canta!!!

El diumenge al matí, a les 8 hores, toca el xiulet per sortir des de la Plaça Vella de Xert, fins Morella. El dia és llarg, tenim bon dia i aquesta vegada 85 caminants, que hi ha que agrupar i mentalitzar per arribar tots junts fins la Porta de Sant Mateu de Morella.

Al caure la vesprada, s'arriba a Morella. El magnífic paisatge ens acompanya, i a l'arribada les emocions i l'alegria es contagien. Reptes personals que formen part de les nostres vides, i que aquets petits moments ens fan valorar el que tenim .

A l'Ajuntament de Morella, també es reben les autoritats, i aquesta vegada, al Saló de Plens es distribueixen els diplomes i regals a cadascú dels participants de la XV Marxa a peu Benicarló-Morella, entre nombrosos aplaudiments i ovacions. Aquest any un petit homenatge a tres persones que han tingut la sort de poder fer les 15 edicions de la Marxa, i un agraïment especial a la persona que impulsa l'equip de l'organització.

Tots contents i cansats fem cap a casa amb els peus dolorits, però amb l'ànima plètòrica.

